

GUŚLNY (1) *ai*

L sg f guślnój.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Dotyczący wiary w magiczną moc słów, gestów lub rzeczy: Ale ia to zá guślá mam/ bo to więcéy ná guślnój wierze/ niż ná mocy włafnéy tego lékárftwá zawiśło. SienLek 182.

KW